

Arrest

nr. 185 583 van 28 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 15 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat B. VANTIEGHEM, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen in december 2016 België is binnengekomen, diende op 9 februari 2017 een asielaanvraag in.

1.2. Op 28 februari 2017 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 09/02/2017

Overdracht CGVS: 17/02/2017

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 52/2, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen.

U werd door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gehoord in het gesloten centrum 127bis in Steenokkerzeel op 24 februari 2017 van 14u16 tot 15u04. U werd bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Marokkaanse nationaliteit te bezitten en moslim te zijn. U woonde van geboorte tot vertrek in Nadour. In Marokko hebt u schulden opgelopen bij een leverancier uit de buurt genaamd M. U moest hem 12.000 euro afbetalen, maar slaagde hier niet in. De schuldeiser heeft u bedreigd met de dood. U vertrok naar Europa om werk te zoeken zodat u de schulden kon aflossen en u de operatie van uw moeder kon betalen. Als M. uw broer tegenkomt, zegt hij hem dat hij u zal doden.

U verliet Marokko in december 2016 met een paspoort en Spaans toeristenvisum. U verbleef 6 maanden in Spanje, kwam daarna voor 2 weken naar België en keerde vervolgens terug naar Spanje. In december 2016 keerde u terug naar België. U werd gearresteerd en overgebracht naar het transitcentrum 127bis in Steenokkerzeel. U vroeg asiel aan op 9 februari 2017.

U legde geen documenten voor ter ondersteuning van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, dit om onderstaande redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de eerste door u aangehaalde elementen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, religie, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Uit uw verklaringen blijkt immers dat deze van louter economische aard zijn. Zo gaf u in het gehoor met het CGVS meermaals aan dat u naar België was gekomen omdat u werk zocht (gehoorverslag CGVS, p. 5, 7). U hoopte om met het verdiende geld uw schulden in Marokko af te betalen en de operatie van uw moeder te financieren (gehoorverslag CGVS, p. 5, 7). Deze migratiemotieven zijn vreemd aan de criteria van de Conventie van Genève en duiden bovendien niet op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in uw land van herkomst.

Daarnaast zijn er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Ten eerste ondermijnt de laattijdigheid van uw asielaanvraag in België reeds de ernst van de door u ingeroepen vrees. Rekening houdend met de vaststelling dat u pas na een jaar verblijf in Europa en met het oog op een nakende terugkeer naar uw land van herkomst besloot om asiel aan te vragen dienen ernstige vragen te worden besteld betreffende uw nood aan bescherming. Toen u werd gevraagd om welke reden u geen asiel had aangevraagd in Spanje, gaf u aan dat u er niet aan had gedacht, dat u van plan was om te trouwen en dat het bijgevolg "niet nodig" was om asiel aan te vragen (gehoorverslag CGVS, p. 6). Deze verklaringen relativeren de door u ingeroepen nood aan internationale bescherming reeds in ernstige mate, daar men van een persoon met een ernstige vrees in zijn land van herkomst mag verwachten dat hij deze vrees reeds bij aankomst, en zeker na het verstrijken van zijn toeristenvisum, bekendmaakt.

U kon evenmin duiden om welke reden u geen asiel had aangevraagd op het moment van aankomst in België, volgens uw eigen verklaringen in juli 2016 en opnieuw in december 2016, en volgens de gevonden informatie op Facebook al zeker in januari 2016 (gehoorverslag CGVS, p. 6; foto in blauwe map). U gaf zelf aan dat u "dat idee niet had" toen u aankwam, dat u werk zocht, dat u tijd nodig had om alles voor te bereiden en dat u van plan was om te trouwen (gehoorverslag CGVS, p. 7). Ook deze verklaringen, in het bijzonder betreffende uw plan om eerst werk te zoeken, tasten andermaal de ernst van de door u ingeroepen vrees aan.

Ten tweede maakte u in het gehoor met het CGVS niet aannemelijk dat u niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de lokale autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt met name dat u hebt nagelaten een klacht in te dienen bij de politie (gehoorverslag CGVS, p. 8) en dat u ook op geen enkele andere manier hulp hebt gezocht (gehoorverslag CGVS, p. 8). U merkte zelf op dat u niet naar de politie was gestapt, maar dat u meteen alles had achtergelaten en naar Europa was gekomen (gehoorverslag CGVS, p. 8). Daar u zelf aangaf dat u nog nooit eerder in een politiekantoor was geweest (gehoorverslag CGVS, p. 4) en dat u nooit politieke activiteiten hebt gehad (gehoorverslag CGVS, p. 5), besluit het Commissariaat-generaal dat u geen enkele reden had om zich niet tot de lokale autoriteiten te wenden om het conflict met uw schuldeiser op te lossen. De hypothetische gerechtelijke stappen die M. tegen u zou kunnen ondernemen (gehoorverslag CGVS, p. 9), zijn dan weer legitiem, gelet op het feit dat u zelf aangaf dat u inderdaad nog veel schulden bij hem hebt openstaan.

Ten derde dient te worden opgemerkt dat de door u geschetste omstandigheden in uw land van herkomst er niet op wijzen dat u aldaar een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. Zo bevestigde u dat u tot het moment van vertrek uit uw land had gewerkt in uw zaak op de markt van Nadour, de plaats waar ook de schuldeiser zou wonen (gehoorverslag, CGVS, p. 5, 7). In de periode voor vertrek zou u in uw Nadour tevens een paspoort en visum hebben aangevraagd (gehoorverslag CGVS, p. 5). In het begin van het gehoor op het CGVS stelde u ten slotte dat uw broer het momenteel "normaal" stelde (gehoorverslag CGVS, p. 4). Deze opeenvolgende verklaringen betreffende uw situatie in Nadour tonen andermaal aan dat er in uw hoofde geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Ten vierde kon u evenmin verklaren waarom u zich niet tijdelijk op een andere plaats in uw land zou kunnen vestigen tot op het moment dat de schulden afbetaald en de gemoederen bedaard zouden zijn. Gevraagd of u zich elders in Marokko zou kunnen vestigen, merkte u slechts op dat u dat niet kon, omdat u vaak bij uw ouders in Nadour moet zijn en zij op u rekenen (gehoorverslag CGVS, p. 8). Deze uitleg toont andermaal aan dat u geen nood hebt aan internationale bescherming. Gelet op wat voorafgaat, kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan als volgt:

"Verzoeker verwijst naar artikel 1 A van de Conventie van Geneve van 28 juli 1951 dat stelt:

As a result of events occurring before 1 January 1951 and owing to well-founded fear of being persecuted for reasons of race, religion, nationality, membership of a particular social group or political opinion, is outside the country of his nationality and is unable or, owing to such fear, is unwilling to avail himself of the protection of that country; or who not having a nationality and being outside the country if his former habitual residence as a result of such events, is unable or, owing to such a fear, is unwilling to return to it.

[Qui, par suite d'événements survenus avant le 1er janvier 1951 et craignant avec raison d'être persécutée du fait de sa race, de sa religion, de sa nationalité, de son appartenance à un certain groupe social ou de ses opinions politiques, se trouve hors du pays dont elle a la nationalité et qui ne peut ou, du fait de cette crainte, ne veut se réclamer de la protection de ce pays; ou qui, si elle n'a pas de nationalité et se trouve hors du pays dans lequel elle avait sa résidence habituelle à la suite de tels événements, ne peut ou, en raison de ladite crainte, ne veut y retourner.]

België heeft de Conventie geratificeerd en bovendien heeft dit verdrag directe werking in de Belgische rechtsorde.

Verzoeker zal aantonen dat hij wel degelijk onder de definitie valt zoals neergeschreven in artikel 1 A van de Conventie en dus onder het artikel 48/3 Vw.

A: De vervolging

Verzoeker heeft gesteld tijdens het interview dat hij eveneens gevlucht is voor socio-economische redenen (zie pagina 1 bestreden beslissing). Het commissariaat generaal antwoord daarop: Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de eerste door U aangehaalde elementen geen verband houden met een van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, religie, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Uit uw verklaringen blijkt immers dat deze van louter economische aard zijn. Zo gaf U in het gehoor met het CGVS meermaals aan dat U naar België was gekomen omdat u werk zocht. U hoopte met het geld uw schulden in Marokko af te betalen en de operatie van uw moeder te financieren. Deze migratiemotieven zijn vreemd aan de criteria van de Conventie van Geneve en duiden bovendien niet op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in uw land van het herkomst.

Volgens verzoeker gaat het commissariaat hier de mist in.

Verzoeker verwijst naar het boek: *The refugee in international law*, Guy S. Goodwin-Gill en Jane McADAM, Oxford university press, third édition, page 90, 91 en 92. Het hoofdstuk 5 handelt over vervolging.

Hij stelt op pagina 91 - 92 ... *Persecution must involve 'serious harm' to the applicant, and systematic a discriminatory conduct. 'Serious harm ', in turn, is described as including a threat to life or liberty, significant physical harassment or ill-treatment, or significant economic hardship or denial of acces to basic services or denial of capacity to earn a livelihood. where such hardship or denial threatens the applicant's capacity to subsist... Less overt measures may suffice, such as het imposition of serious economic disadvantage, denial of acces to employment, to the professions or to education, or other restriction on het freedoms traditionally guaranteed in a democratic society.*

De kennis van Goodwin-Gill kan niet in twijfel getrokken worden. Het is een van de grootste rechtsgeleerden op aarde in verband met de vluchtelingenconventie.

De argumentatie van het commissariaat generaal... is een probleem van socio-economische aard dat geen verband houdt met de criteria van de Vluchtelingenconventie ...

Deze argumentatie druist regelrecht in tegen de definitie van Goodwin-Gill in zijn werk *The refugee in international law*.

Verzoeker kan verder verwijzen naar *The Australia 's Migration act'*. Deze 'act' interpreteert de conventie op deze wijze. Verzoeker merkt op dat de Conventie van 28 juli 1951 en zijn protocol een internationaal instrument is. Hieruit volgt dat de interpretatie over de volledige wereld dezelfde dient te zijn. Indien de interpretatie niet hetzelfde is bij alle landen die de conventie hebben ondertekend bestaat het gevaar van 'shopping'.

Verzoeker heeft duidelijk verklaart dat er in heel Marokko geen werk had en er onmogelijk kon vinden. Dit is niet zomaar uit de lucht gegrepen maar is algemeen gekend dat werkloosheid in Marokko een nationaal probleem uitmaakt. Derhalve kan verzoeker onvoldoende verdienen om in zijn levensonderhoud te voorzien. Verzoeker verwijst naar Goodwin-Gill: *denial of capacity to earn a livelihood*.

Verder verwijst verzoeker naar artikel 48/3 par. 1 punt a) die stelt: *Daden van vervolging in de zin van artikel 1: zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2 EVRM.*

Inderdaad verzoeker verwijst in dit opzicht naar het eerste protocol artikel 1 EVRM dd 20 maart 1952 te PARIJS dat stelt: *Ieder natuurlijke of rechtspersoon heeft recht op ongestoord genot van zijn eigendom. Aan niemand zal zijn eigendom worden ontnomen behalve in het algemeen belang en onder de voorwaarde voorzien in de wet en in de algemene beginselen van internationaal recht.*

De autoriteiten van verzoeker maken het voor verzoeker onmogelijk om eigendom te bezitten.

Verzoeker heeft geen goederen, geen geld, een huis een werk waarbij hij voldoende kan verdienen om in zijn levensonderhoud te voorzien.

Derhalve is verzoeker een slachtoffer van vervolging door de Macedonische autoriteiten in toepassing van artikel 1 A conventie en artikel 48/3 par. 2.

B: Op grond van een van de 5 elementen

De conventie en ook artikel 48/3 par. 4 stelt 5 motieven voorop: ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een specifieke sociale groep, politieke overtuiging.

Verzoeker valt in het 4de element: het behoren tot een specifieke sociale groep.

Verzoeker behoort tot de meerderheid van de arbeiders in Marokko. Het commissariaat generaal betwist geenszins dat verzoeker dient te werken om in zijn levensonderhoud te voorzien.

Het commissariaat generaal kan evenmin ontkennen dat er verschillen bestaan tussen twee groepen namelijk de arbeidende klasse (personen die moeten werken en belast worden) en de kapitalisten (personen die niet moeten werken en geen belastingen betalen).

Het kan niet ontkent worden dat de arbeidende klasse wordt uitgebuit. De uitbuitingsgraad is de verhouding tussen de geproduceerde waarde en het ontvangen loon. De geproduceerde waarde is vele malen groter dan het ontvangen loon (zie K. Marx, *Het Kapitaal*).

Derhalve is de arbeidende klasse te beschouwen als het behoren tot een specifieke sociale groep. De arbeiders hebben een gemeenschappelijke achtergrond (dit is hun uitbuitingsgraad) EN de arbeiders hebben een eigen identiteit die afwijkend wordt beschouwd als deze van de kapitalisten.

Wat stelt artikel 48/3 par. 4 onder het punt c: een geroep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen onder meer:

- leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele

integriteit van de betrokkene dermate fundamenteel is, dat van de betrokkene niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, EN

- de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar omgeving als afwijkend wordt beschouwd.

Verzoeker is geboren als een arbeider en zal sterven als een arbeider. Door omstandigheden eigen aan het systeem waar verzoeker moet in leven kan hij onmogelijk veranderen en overstappen naar de andere klasse.

Verzoeker toont aldus duidelijk aan dat hij behoort tot een specifieke sociale groep.

C: Een gegronde vrees

Dit betreft een subjectief element. De vrees is aanwezig bij verzoeker zelf.

Verzoeker kan nu eenmaal niet terugkeren naar Marokko omdat hij aldaar in de armoede verzeild die gekwalificeerd kan worden als denial of capacity to earn a livelihood.

Bovendien heeft verzoeker problemen met de heer Mohamed. Het CGVS trekt het immers niet in twijfel in de bestreden beslissing dat verzoeker schulden heeft en hierdoor problemen heeft met de heer Mohamed die hem wel vermoorden.

Verzoeker heeft aldus impliciet verklaart dat hij onmogelijk in Marokko kan verblijven omdat hij over onvoldoende middelen beschikt om in zijn levensonderhoud te voorzien.

Mocht verzoeker in de mogelijkheid zijn om een normaal leven te leiden die minstens grenst aan de menselijke waardigheid zou verzoeker in Marokko blijven.

Verzoeker heeft niks in Marokko.

Het immers deze ontbering die het hart vormt van de vlucht van verzoeker uit zijn land eerst naar Spanje en daarna naar België.

Verzoeker blijft echter op zijn honger zitten gezien het commissariaat generaal daar niet verder op ingaat.

Immers indien verzoeker een element aanbrengt, zoals zijn economische ontbering in zijn land, is het aan het CGVS om dit te ontdoen van alle twijfel. Dit is toepassing van artikel 4 par. 1 richtlijn 2011/95/EU in samenhang met artikel 27 van het KB 11 juli 2003 betreffende de rechtspleging voor het CGVS.

Het element van economische ontbering in het land van herkomst afdoen als een louter socio economisch probleem dat geen verband houdt met de conventie van Geneve heeft verzoeker hierboven al weerlegd.

Economische ontbering behoort volgens Goodwin-Gill wel degelijk tot de Conventie.

Het CGVS heeft aldus bij het nemen van haar beslissing geen rekening gehouden met de informatie die verzoeker heeft gegeven. Ze heeft verzoeker niet laten uitweiden over de economische ontbering in zijn land (toe artikel 27 b van het KB CGVS).

Tevens bevat het administratief dossier geen informatie met betrekking de economische situatie in Marokko

Verzoeker stelt vast dat het dossier onvolledig is. Het dossier dient aldus teruggestuurd te worden naar het CGVS teneinde het element van economische ontbering aangebracht door verzoeker verder te onderzoeken (toep artikel 27 van het KB CGVS en artikel 4 richtlijn 2011/95/EU).

D: Beschermingsmogelijkheden

Verzoeker beseft inderdaad dat hij pas internationale bescherming kan krijgen indien hij in zijn land van herkomst geen bescherming kan ontvangen.

Zoals gezegd vormt de kern van de vlucht de economische ontbering.

Het is onmogelijk voor verzoeker om aan zijn ontbering te ontkomen. Verzoeker behoort tot de arbeidende klasse. Dit wil zeggen dat zijn lot uitbuiting is (conform de uitbuitingsgraad - zie supra).

Het sociaal vangnet in Marokko is herleidt tot niks tenzij het ontvangen van 'almoezen' van de rijkere moslims..

Het is aan het CGVS om hierover informatie toe te voegen aan het administratief dossier. In hoeverre kan verzoeker terugvallen op een sociaal vangnet.

Gezien de afwezigheid van een sociaal vangnet in Marokko ontvangt verzoeker geen bescherming tegen zijn economische ontbering van zijn autoriteiten.

E: Zich bevinden in een ander land van zijn verblijfplaats

Ook aan deze voorwaarde is voldaan.

F: Conclusie

Verzoeker heeft duidelijk aangetoond dat economische ontbering valt onder de Conventie van Geneve. De autoriteit van Goodwin-Gill kan niet in twijfel getrokken worden. Indien Goodwin-Gill het stelt is het correct.

De vrees van verzoeker komt tot uiting dat aldaar onmogelijk een leven kon / kan leiden dat grenst aan de menselijke waardigheid.

Het commissariaat generaal heeft verzoeker niet laten uitweiden over de economische ontbering die hij heeft ondergaan en zal ondergaan bij een terugkeer.

Het commissariaat generaal heeft geen onderzoek gedaan naar de economische omstandigheden van personen die behoren tot de specifieke groep van personen die moeten werken om in hun levensonderhoud te voorzien.

Het commissariaat generaal heeft geen onderzoek gedaan naar de mogelijkheden van een sociaal vangnet.

Verzoeker besluit dan ook dat artikel 1 E van de Conventie en artikel 48/3 Vw in samenhang met artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 geschonden is.

Verzoeker heeft aangetoond dat een internationaal mensenrecht geschonden is waar er geen afwijking zoals voorzien in artikel 15.2 EVRM mogelijk is namelijk artikel 1 van het eerste protocol van het EVRM dd. 20 maart 1952

Het motief dat socio-economische motieven niet behoren tot de Conventie is een motief die niet correct is (zie Goodwin-Gill) derhalve kan het dan ook niet in rechte gebruik worden om het statuut van vluchtelingen niet toe te kennen aan verzoeker."

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift nog een verklaring van verblijf in het gesloten centrum van 14 maart 2017. De Raad merkt op dat dit stuk geen enkele invloed heeft op de beoordeling van het asielrelaas.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, merkt de Raad op dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zou behoren tot een specifieke sociale groep, zoals bedoeld in artikel 48/3, § 4, d) van de vreemdelingenwet. De arbeidsklasse in Marokko voldoet immers niet aan de voorwaarde dat zij een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Het betoog in het verzoekschrift dat zich losjes steunt op het boek "Het Kapitaal" van K. Marx, laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker zou behoren tot een specifieke sociale groep, met name de arbeidersklasse in Marokko, en hierdoor vervolging zou kunnen vrezen.

De motivering van de bestreden beslissing is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen:

"Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, dit om onderstaande redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de eerste door u aangehaalde elementen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, religie, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Uit uw verklaringen blijkt immers dat deze van louter economische aard zijn. Zo gaf u in het gehoor met het CGVS meermaals aan dat u naar België was gekomen omdat u werk zocht (gehoorverslag CGVS, p. 5, 7). U hoopte om met het verdiende geld uw schulden in Marokko af te betalen en de operatie van uw moeder te financieren (gehoorverslag CGVS, p. 5, 7). Deze migratiemotieven zijn vreemd aan de criteria van de Conventie van Genève en duiden bovendien niet op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in uw land van herkomst."

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Verzoeker laat de motivering van de bestreden beslissing wat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus betreft ongemoeid.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet heeft aangetoond dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade als bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De motivering van de bestreden beslissing is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen:

“Ten eerste ondermijnt de laattijdigheid van uw asielaanvraag in België reeds de ernst van de door u ingeroepen vrees. Rekening houdend met de vaststelling dat u pas na een jaar verblijf in Europa en met het oog op een nakende terugkeer naar uw land van herkomst besloot om asiel aan te vragen dienen ernstige vragen te worden besteld betreffende uw nood aan bescherming. Toen u werd gevraagd om welke reden u geen asiel had aangevraagd in Spanje, gaf u aan dat u er niet aan had gedacht, dat u van plan was om te trouwen en dat het bijgevolg “niet nodig” was om asiel aan te vragen (gehoorverslag CGVS, p. 6). Deze verklaringen relativeren de door u ingeroepen nood aan internationale bescherming reeds in ernstige mate, daar men van een persoon met een ernstige vrees in zijn land van herkomst mag verwachten dat hij deze vrees reeds bij aankomst, en zeker na het verstrijken van zijn toeristenvisum, bekendmaakt.

U kon evenmin duiden om welke reden u geen asiel had aangevraagd op het moment van aankomst in België, volgens uw eigen verklaringen in juli 2016 en opnieuw in december 2016, en volgens de gevonden informatie op Facebook al zeker in januari 2016 (gehoorverslag CGVS, p. 6; foto in blauwe map). U gaf zelf aan dat u “dat idee niet had” toen u aankwam, dat u werk zocht, dat u tijd nodig had om alles voor te bereiden en dat u van plan was om te trouwen (gehoorverslag CGVS, p. 7). Ook deze verklaringen, in het bijzonder betreffende uw plan om eerst werk te zoeken, tasten andermaal de ernst van de door u ingeroepen vrees aan.

Ten tweede maakte u in het gehoor met het CGVS niet aannemelijk dat u niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de lokale autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt met name dat u hebt nagelaten een klacht in te dienen bij de politie (gehoorverslag CGVS, p. 8) en dat u ook op geen enkele andere manier hulp hebt gezocht (gehoorverslag CGVS, p. 8). U merkte zelf op dat u niet naar de politie was gestapt, maar dat u meteen alles had achtergelaten en naar Europa was gekomen (gehoorverslag CGVS, p. 8). Daar u zelf aangaf dat u nog nooit eerder in een politiekantoor was geweest (gehoorverslag CGVS, p. 4) en dat u nooit politieke activiteiten hebt gehad (gehoorverslag CGVS, p. 5), besluit het Commissariaat-generaal dat u geen enkele reden had om zich niet tot de lokale autoriteiten te wenden om het conflict met uw schuldeiser op te lossen. De hypothetische gerechtelijke stappen die M. tegen u zou kunnen ondernemen (gehoorverslag CGVS, p. 9), zijn dan weer legitiem, gelet op het feit dat u zelf aangaf dat u inderdaad nog veel schulden bij hem hebt openstaan.

Ten derde dient te worden opgemerkt dat de door u geschetste omstandigheden in uw land van herkomst er niet op wijzen dat u aldaar een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. Zo bevestigde u dat u tot het moment van vertrek uit uw land had gewerkt in uw zaak op de markt van Nadour, de plaats waar ook de schuldeiser zou wonen (gehoorverslag, CGVS, p. 5, 7). In de periode voor vertrek zou u in uw Nadour tevens een paspoort en visum hebben aangevraagd (gehoorverslag CGVS, p. 5). In het begin van het gehoor op het CGVS stelde u ten slotte dat uw broer het momenteel “normaal” stelde (gehoorverslag CGVS, p. 4). Deze opeenvolgende verklaringen betreffende uw situatie in Nadour tonen andermaal aan dat er in uw hoofde geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Ten vierde kon u evenmin verklaren waarom u zich niet tijdelijk op een andere plaats in uw land zou kunnen vestigen tot op het moment dat de schulden afbetaald en de gemoederen bedaard zouden zijn. Gevraagd of u zich elders in Marokko zou kunnen vestigen, merkte u slechts op dat u dat niet kon, omdat u vaak bij uw ouders in Nadour moet zijn en zij op u rekenen (gehoorverslag CGVS, p. 8). Deze uitleg toont andermaal aan dat u geen nood hebt aan internationale bescherming.”

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad merkt op dat er echter geen concrete elementen voorhanden zijn die wijzen op een dergelijk risico.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

S. VAN CAMP